

המת לקח טרמפ

אל בית-הקברות

לבדוק את המכונית. בנו של המנוח הוריד את מדיו, נכנס מתחת לאוטו ועזר למכונאי של המוסך לתקן את מיכל הדלק. השעה היתה אז 12 ורבע. האוטו השחור, שתוקן, עזב מייד את רמלה כדי להביא את גופתו של פרל מבית התולים קרנל ברחובות, כשהקצין ממחר הביתה כדי להוריד למשפחתו שהלחיה תצא בכל זאת, במועדה.

בשעה אחת ורבע עדיין לא הגיע האוטו של חברה קדישא. אז נסעה אשת הבן של המנוח לרחובות, לבית החולים, כדי לראות מה קרה. הקצין עצמו נשאר בבית בדרך לקפלה, הבחינה האשה בסיכוב בילו במכונית החברה קדישא, שהתקלקלה ונתקעה בסיכוב. הנהג תיקן את האוטו והצליח להגיע לרחובות. עד שמצאו את האחר-ראי על חדר המתים, היתה השעה כבר שלוש אחר-הצהריים. בדרך ללוד, נעצר האוטו שוב, באמצע הכביש, ללא שום תקרה שיוכל להמשיך בנסיעה לבית-הקברות.

למרבה המזל עבר טנדר צבאי במקום, כשהנהג בו חייל, חברו של בן הנפטר. הוא שאל אם אפשר לעזור במשהו. גופתו של שמואל פרל הועברה ממכוניתה של החברה קדישא לטנדר הצבאי, ויצאה בטרמפ להלחיה.

אבל זה היה רק הטרמפ הראשון של המנוח. בעזרת השם, נפגשה השירה בדרכה לבית-הקברות, באוטו השחור של החברה קדישא. שחור מטבריה. אז התחיל מירדף כדי לעצור את האוטו השחור. כשהצליחו להשיגו הועברה גופת שמואל פרל למכונית השלישית והגיעה לבית-העלמין. גופת שמואל פרל נקברה 12 דקות לפני כניסת השבת, בשעה 4 ורבע. מייד לאחר סתימת הגולל גורשה המשיפה החוצה: "שבת, שבת". צעקו אנשי המועצה הדתית, מה שלא הפריע להם לבקש מבנו של שמואל פרל המנוח 50 ל"י עבור העברת הגופה בטרמפ לבית-הקברות.

הלוויה ללא תקדים נערכה בלוד בהתחלת חודש זה. בפעם הראשונה בתולדות עיר זו, ואולי גם בפעם הראשונה בישראל, נסע הנפטר אל בית-העלמין, לטכס קבורתו, בטרמפים.

שלוש פעמים הועבר המת במכוניות שונות, עד שהצליח להגיע מבית-התולים קרנל ברחובות, שם נפטר, לבית-הקברות בלוד.

היה זה ב"ב בינואר 1970, ביום שישי בשעה 4 ורבע דקות אחר-הצהריים. בירושלים, התחילה כבר השבת, דקות ספורות לפני כניסת השבת גם בתל-אביב. הבמאי והמארגן של שערורייה זו, היתה המועצה הדתית בלוד.

הפרשה התחילה ביום השישי בבוקר בשעה 6, כשבכיתו של פנט שלמה, גיסו של רב העיר, הופיע קצין בחיל-האוויר, והודיע, שאביו, שמואל פרל, נפטר, ויש לקבור אותו. שמואל פנט, פקיד בכיר במועצה-הדתית, השיב שאין בעיות, ועל בנו של הנפטר רק לקבוע את שעת הקבורה. בשעה שמונה בבוקר, פנה בנו של שמואל פרל למועצה הדתית ונקבע שם, שטכס הקבורה יתחיל בשעה אחת בצהריים. "אין בעיות, אדוני!" הובטח שנית לבנו של פרל. כעבור שעותיים התייצב פרל הצעיר במשרד המועצה הדתית והביא את המיסמכים הרשמיים המאפשרים את הקבורה. הפקיד המטפל בענייני חברה-קדישא לקח את המיסמכים, הביט על בנו של המנוח, והתחיל לגרד את זקנו. וכאן התחילה הטרמפיה:

"אינני חושב שיהיה לנו אוטו להלחיה..." גימגם האיש. "האוטו שלנו נסע להעביר נפטר לטבריה..." אינני יודע מתי הוא יחזור."

בנו של שמואל פרל המנוח הרגיש פתאום שהעולם סובב בראשו, יחד עם כל המשרד. ההלחיה עמדה להתחיל ביום שבתיים. עשרות אנשים המתו, ומאות אחרים שראו את מודעות-האבל, התכוננו לנסוע לבית-העלמין. הקצין התגבר על המשבר, וכשהרגיש כי הוא שולט מחדש בעצביו, פנה אל יוסף כנפו, מזכיר המועצה הדתית.

יוסף כנפו המשיך לדבר בטלפון, לספר בדיחות ומעשיות, בזמן שבנו של פרל שהמתין בחדר, הרגיש שכל רגע שחולף, כמווהו כדקירות כסין בלב. בבית המתו האם והאחיות להתחלת ההלחיה כשהן מבכות את יקירן.

★ ★ ★

שגמר כנפו לפטפט בטלפון, אישר באוזני הקצין שהאוטו נשלח לטבריה. מה שכנפו לא אמר זה שהנסיעה לטבריה, נעשתה תמורת 130 ל"י, שהיו חשודות בעיני המועצה, כנראה, יותר מהלווייתו של פרל. לפתע, מצאו אנשי המועצה הדתית פתרון: יש לנסוע לבית-הקברות ברמלה, לחפש שם את נהג חברה קדישא המקומית. בנו של המנוח יצא במהירות לבית-הקברות ברמלה, מצא את הנהג, אבל אז התעוררה בעיה אחרת. מכונית המתים של רמלה, היתה מקולקלת, עמדה תקועה במוסך. הקצין, הנהג, ופקיד החברה קדישא נסעו למוסך

סרטו הטוב ביותר של
כרנסוא טריפו... לייף מגזין

סרט שיישאר חרוט בזכרונכם
זמן רב... ניו-יורק טיימס

"הסרט הטוב ביותר"... הפרס הגדול
של הקולנוע הצרפתי

סרטו של כרנסוא טריפו

BAISERS VOLÉS
נשיקות גנובות

גם ג'אן-כ"ר לאו* דלכין סיריג* קלוד ג'יד* מישל לונסדיל
פרס "כוכב הבדולח"

"אחר מ"י 10 הפרטים הטובים של השנה"

הצגת בכורה ארצית השבוע בקולנוע "אוריון" תל-אביב — למבוגרים בלבד

United Artists
Entertainment from
Transamerica Corporation